Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1601/2001

af 2. august 2001

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af tovværk og kabler af jern og stål med oprindelse i Den Tjekkiske Republik, Rusland, Thailand og Tyrkiet og om endelig opkrævning af den midlertidige told

(EFT L 211 af 4.8.2001, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets forordning (EF) nr. 2288/2002 af 19. december 2002	L 348	52	21.12.2002

▼B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1601/2001

af 2. august 2001

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af tovværk og kabler af jern og stål med oprindelse i Den Tjekkiske Republik, Rusland, Thailand og Tyrkiet og om endelig opkrævning af den midlertidige told

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab [1], særlig artikel 9,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Midlertidige foranstaltninger

(1) Kommissionen indførte ved forordning (EF) nr. 230/2001 [2] (i det følgende benævnt »forordningen om midlertidig told«) en midlertidig antidumpingtold på importen af tovværk og kabler af jern og stål (i det følgende benævnt »stålwirer«) med oprindelse i Den Tjekkiske Republik (i det følgende benævnt »Tjekkiet«), Rusland, Thailand og Tyrkiet og godtog tilsagn fra visse eksporterende producenter i Tjekkiet og Tyrkiet.

(2) Der blev ikke indført midlertidige foranstaltninger for importen fra Republikken Korea (i det følgende benævnt »Sydkorea«) og Malaysia, da de dumpingmargener, der konstateredes for disse lande, var ubetydelige (de minimis).

2. Efterfølgende procedure

(3) Efter offentliggørelsen af de væsentlige kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det blev besluttet at indføre midlertidige foranstaltninger, fremsatte flere interesserede parter skriftlige bemærkninger. Parter, der anmodede om det, fik lejlighed til at blive hørt.

(4) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe endelige afgørelser.

(5) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale:

a) indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af stålwirer med oprindelse i Tjekkiet, Rusland, Thailand og Tyrkiet og endelig opkrævning af de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig told

b) afslutning af proceduren vedrørende importen af stålwirer med oprindelse i Sydkorea og Malaysia, uden at der indføres foranstaltninger.

(6) De fik også en tidsfrist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til disse oplysninger.

---

[1] EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2238/2000 (EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2).

[2] EFT L 34 af 3.2.2001, s. 4.

▼B

(7) Der blev taget hensyn til mundtlige og skriftlige bemærkninger fra parterne, og de endelige afgørelse blev i påkommende tilfælde ændret i overensstemmelse hermed.

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den pågældende vare

(8) I forordningen om midlertidig told er den pågældende vare beskrevet som tovværk og kabler af jern og stål, herunder lukkede tove, undtagen tovværk og kabler af rustfrit stål, med største tværmål over 3 mm, forsynet eller ikke forsynet med kroge og andet tilbehør (betegnes af erhvervsgrenen som »stålwirer«).

(9) Flere interesserede parter gentog deres krav om, at stålwirerne burde opdeles i to grupper: nogle af dem skelnede mellem stålwirer til generelle formål og stålwirer af høj styrke, medens andre skelnede mellem standardstålwirer til generelle formål og stålwirer til specielle formål. Det hævdedes, at de ikke kan betragtes som en og samme vare under hensyn til deres forskellige fysiske og tekniske egenskaber, forskellige produktionsprocesser, manglende indbyrdes udskiftelighed af betydning, særskilte målmarkeder og mangel på betydelig konkurrence.

(10) Det bør for det første bemærkes, at selv om stålwirer fremstilles i et bredt sortiment af forskellige typer med en vis grad af fysiske og tekniske forskelle, har alle de samme grundlæggende fysiske egenskaber (dvs. ståltråde, der udgør en streng, strenge, der er snoet omkring en kerne, der danner tovværket, og selve kernen) og samme grundlæggende tekniske egenskaber (alle har et antal tråde i en streng, et antal strenge i et tov, en bestemt diameter og en bestemt konstruktion). Skønt varer i øverste og nederste del af sortimentet ikke er indbyrdes udskiftelige, er dette tilfældet for varer i nabogrupper. Det konkluderedes derfor, at der findes en vis grad af overlapning og konkurrence mellem stålwirer i forskellige grupper. Desuden kan varer i samme gruppe have forskellige anvendelsesformål.

(11) For det andet skelnes der mellem stålwirer til generelle formål og stålwirer af høj styrke på grundlag af brugen af stålwirerne, dvs. en stålwire, der passer til forskellige anvendelser i modsætning til en stålwirer, som kun kan anvendes til specifikke formål. De interesserede parter var imidlertid ikke i stand til at påvise en klar skillelinje mellem disse to grupper. I en sådan differentiering tages der heller ikke hensyn til, at der findes nabogrupper, hvor stålwirer til generelle formål er i direkte konkurrence med stålwirer til specifikke formål og således er indbyrdes udskiftelige.

(12) Endelig skelnes der mellem standardwirer og specialstålwirer under hensyn til, om de fremstilles i henhold til en standard (ISO, DIN, osv.) eller ikke følger en standard (»specialstålwirer«; sådanne stålwirer er somme tider en ændring af standarden), uanset den specifikke brug af stålwirerne. De grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber er fælles for begge, uanset om der er tale om standard- eller specialstålwirer. Endvidere findes der nabogrupper, hvor en standardstålwire konkurrerer med en specialstålwire, da de kan anvendes til samme formål og således er indbyrdes udskiftelige.

(13) På baggrund af ovenstående bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 9-13 i forordningen om midlertidig told.

2. Samme vare

(14) I forordningen om midlertidig told konkluderedes det, at stålwirer, der fremstilledes og solgtes af EF-erhvervsgrenen på fællesskabsmarkedet, var samme vare som stålwirer, der eksporteredes til Fællesskabet fra de berørte lande, og stålwirer, som fremstilledes og solgtes på hjemmemarkederne i de berørte

▼B

lande. På samme måde var stålwirer, som fremstilledes og solgtes på hjemmemarkedet i Sydkorea samme vare som stålwirer med oprindelse i Rusland, som eksporteredes til Fællesskabet.

(15) Flere interesserede parter fremførte, at stålwirer, som solgtes af EF-erhvervsgrenen i Fællesskabet, ikke var samme vare som dem, der importeredes fra de berørte lande. Specielt var stålwirer, som importeredes fra de berørte lande, fortrinsvis stålwirer til generelle formål, hvorimod de stålwirer, som solgtes af EF-erhvervsgrenen, for det meste var stålwirer af høj styrke. Proceduren burde derfor begrænses til stålwirer til generelle formål, om overhovedet. Der blev også anmodet om, at projektstålwirer blev holdt uden for foranstaltningernes anvendelsesområde, da EF-erhvervsgrenen faktisk er den eneste leverandør på markedet i Fællesskabet.

(16) I antidumpingprocedurer defineres den pågældende vare og samme vare under henvisning til de grundlæggende fysiske, tekniske og/eller kemiske egenskaber og den grundlæggende anvendelse. Når den pågældende vare først er defineret, dvs. den vare, der fremstilles i de berørte lande og eksporteres til Fællesskabet, skal det undersøges, om den vare, der fremstilles og sælges på hjemmemarkedet i de berørte lande, og den vare, der fremstilles og sælges af EF-erhvervsgrenen i Fællesskabet, er samme vare som den pågældende vare. I den forbindelse er det ikke relevant, om en bestemt type vare ikke fremstilles i Fællesskabet.

(17) I særdeleshed med hensyn til projektstålwirer, som er udformet efter kundernes krav og fremstilles efter kontrakter indgået på grundlag af udbud, bør det bemærkes, at de også har samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber som de andre stålwirer. Selv hvis EF-erhvervsgrenen klart har en fordel med hensyn til nær beliggenhed, er eksporterende producenter under alle omstændigheder ikke forhindret i at deltage i udbud.

(18) Det konkluderedes derfor, at de grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber og den grundlæggende anvendelse af stålwirer, som importeredes fra de berørte lande, og dem, som EF-erhvervsgrenen fremstiller og sælger i Fællesskabet, var en og samme vare.

(19) På baggrund af ovenstående bekræftes resultaterne i betragtning 14-16 i forordningen om midlertidig told.

C. **DUMPING**

1. **Generel metode**

a) *Normal værdi*

(20) Flere samarbejdsvillige eksporterende producenter anfægtede den metode, der anvendtes til at fastsætte de beløb for fortjeneste, der blev lagt til fremstillingsomkostningerne og til salgs- og administrationsomkostningerne og andre generalomkostninger (SA&G-omkostninger), med henblik på fastsættelse af beregnede normale værdier. Kommissionen pustede fortjenstmargenen for de samarbejdsvillige russiske og thailandske eksporterende producenter urimeligt op ved udelukkende at fastsætte den samlede nettofortjeneste på grundlag af salget i normal handel og ikke på grundlag af den samlede omsætning af hele hjemmemarkedssalget af den pågældende vare. For den tjekkiske samarbejdsvillige eksporterende producent burde Kommissionen have holdt hjemmemarkedssalget af stålwirertyper udenfor, når det udgjorde under 5 % af eksportmængden af samme type til Fællesskabet. Da der almindeligvis ikke tages hensyn til priserne på et sådant salg ved fastsættelsen af den normale værdi, fordi det ikke er repræsentativt, burde der heller ikke tages hensyn til det ved fastsættelsen af fortjenstmargenen.

▼B

(21) I henhold til hovedet i artikel 2, stk. 6, i forordning (EF) nr. 384/96 (i det følgende benævnt »grundforordningen«) fastsættes beløbet for fortjeneste på grundlag af oplysningerne vedrørende produktion og salg i normal handel af samme vare på hjemmemarkedet i eksportlandet, hvis sådanne oplysninger er til rådighed. Der er følgelig ingen grund til at fastsætte en rimelig fortjenstmargen på grundlag af et sæt oplysninger, der også omfatter salg, som ikke kan medtages, fordi det foregår uden for normal handel. Heraf følger også, at det er rigtigt at fastslå, at hele salget er foregået i normal handel, når først det er blevet fastlagt, at hjemmemarkedssalget af samme vare er repræsentativt i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i grundforordningen. Yderligere er den fortjeneste, der anvendes til beregningen af den normale værdi, fastlagt på virksomhedsniveau og for samme vare. Hjemmemarkedssalget i normal handel af en bestemt model kan give usikre resultater, når varen ikke er blevet solgt i repræsentative mængder i forhold til den eksporterede mængde. Der ses således bort fra priserne på sådant salg, fordi det ikke er repræsentativt, når den normale værdi skal fastsættes for en sammenlignelig eksporteret model. Virkningerne af potentielt ikke-repræsentative oplysninger neutraliseres, når hjemmemarkedssalget af alle modeller bliver sammenfattet på virksomhedsniveau, forudsat at det samlede salg på hjemmemarkedet i normal handel oversteg 5 % af eksporten til Fællesskabet.

(22) Den samarbejdsvillige thailandske eksporterende producent satte også spørgsmålstegn ved, om den fortjenstmargen, der fremkom ved anvendelse af ovennævnte metode, var rimelig. Den fastsatte fortjenstmargen fremkom ved direkte anvendelse af den relevante metode på de oplysninger, som den samarbejdsvillige eksporterende producent forelagde.

(23) Disse krav blev derfor afvist.

(24) På baggrund af ovenstående bekræftes resultaterne i betragtning 18-25 og 68-70 i forordningen om midlertidig told.

b) *Eksportpris og sammenligning*

(25) I mangel af nye oplysninger om den generelle metode for fastsættelse af eksportprisen og sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 26-28 i forordningen om midlertidig told.

c) *Dumpingmargener for de undersøgte selskaber*

(26) Den generelle metode for fastsættelse af dumpingmargenerne for de undersøgte selskaber som beskrevet i betragtning 29 i forordningen om midlertidig told bekræftes.

(27) I tilfælde, hvor en eksporterende producent eksporterede mere end en varetype til Fællesskabet, blev den endelige vejede samlede dumpingmargen fastsat ved beregning af den dumping, der konstateredes for hver type, uden nulstilling af negative forskelle mellem den normale værdi og den eksportpris, der konstateredes for de enkelte typer.

d) *Dumpingmargen for ikke-samarbejdsvillige selskaber*

(28) I mangel af nye oplysninger om den generelle metode for fastsættelse af restdumpingmargener bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 30-34 i forordningen om midlertidig told.

2. **Tjekkiet**

(29) I mangel af nye oplysninger om en tjekkisk eksporterende producents manglende samarbejdsvilje bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 35 i forordningen om midlertidig told.

▼B

a) *Normal værdi*

(30) Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger indsendte ŽDB a.s. en yderligere forklaring på, hvordan SA&G-omkostningerne var fordelt. SA&G-omkostningerne blev revideret ved, at der blev foretaget fradrag for artikler, som det til Kommissionens tilfredshed var blevet påvist ikke havde nogen forbindelse med produktionen og salget af den pågældende vare.

b) *Eksportpris*

(31) ŽDB a.s. hævdede, at eksporten til Fællesskabet via selskabets forbundne eksportør ikke burde tages i betragtning ved fastsættelsen af selskabets eksportpris. Dette var baseret på påstanden om, at den pågældende eksportør ikke længere ville eksportere stålwirer til Fællesskabet, da ŽDB a.s. havde afviklet en af sine fabrikker i september 2000 (efter udløbet af undersøgelsesperioden), der fremstillede de fleste af de stålwirer, som den forbundne eksportør solgte i undersøgelsesperioden.

(32) Argumentet kunne ikke godtages. Det er undtagelsesvis muligt at tage hensyn til udviklingen efter undersøgelsen, forudsat at det helt tydeligt fremgår, at det vil være upassende at indføre en antidumpingtold baseret på undersøgelsesperioden. En sådan udvikling kan kun anvendes, hvis virkningerne er tydelige, uomtvistelige, vedvarende, ikke åbne for manipulation og ikke stammer fra en bevidst handling fra interesserede parters side. Det forhold, at en af fabrikkerne er blevet lukket, forhindrer ikke den forbundne eksportør i at sælge stålwirer fremstillet på ŽDB a.s.'s anden fabrik. I undersøgelsesperioden solgte den pågældende forbundne eksportør også lejlighedsvis stålwirer fremstillet på den anden fabrik. Det konkluderedes derfor, at betingelserne ikke var opfyldt til, at det var muligt at tage hensyn til påstanden om, at den forbundne eksportør var ophørt med at eksportere, i forbindelse med fastsættelsen af eksportprisen for ŽDB a.s.

(33) På baggrund af ovenstående bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 38 i forordningen om midlertidig told.

c) *Sammenligning*

(34) ŽDB a.s. anfægtede justeringen på 5 % for den nominelle provision, der blev trukket fra den forbundne eksportørs priser til uafhængige kunder i Fællesskabet, da dette ikke vedrørte en faktisk provisionsbetaling. Selskabet hævdede yderligere, at den forbundne eksportør burde behandles som dets eksportsalgsafdeling. Da begge selskaber er forbundne, og de danner én økonomisk enhed, var det ikke berettiget med fradrag for en nominel provision.

(35) Det blev ved undersøgelsen fastslået, at den forbundne eksportør ikke erstatter ŽDB a.s.'s eksportafdeling. Den pågældende afdeling udfører selv eksport, uden at den forbundne eksportør er involveret. En rimelig sammenligning mellem priser ab fabrik kræver fradrag for de priser, som den forbundne eksportør anvender over for uafhængige kunder i Fællesskabet, baseret på en teoretisk nominel provision svarende til den forbundne eksportørs ekstrarolle som forhandler, der kan betragtes som samme rolle som en forhandler, der handler på provisionsbasis. Justeringen på 5 % blev derfor opretholdt.

(36) ŽDB a.s. krævede justering af de beregnede normale værdier for omkostninger til emballering, eftersom disse omkostninger indgik i SA&G-omkostningerne, og der var blevet foretaget en justering af eksportprisen for omkostningerne til tromler. Kommissionen fastslog, at de påståede forskelle i de emballageomkostninger, der var inkluderet i eksportprisen, og den normale værdi ab fabrik, ikke fandtes. De angivne beløb for transport-, forsikrings- og emballeringsomkostninger i SA&G-omkostningerne omfattede ikke omkostninger til emballering, idet de var lig med de beløb, der blev krævet som justering for

▼B

indenlandsk fragt og forsikring alene. Selv hvis det blev antaget, at ŽDB a.s. havde undladt at opdele transport-, forsikrings- og emballeringsomkostninger i kravet om justering af den normale værdi, var kravet ikke berettiget, da der var foretaget en justering for det opgivne beløb for indenlandsk fragt og forsikring. Kravet blev derfor afvist.

(37) Justeringen for transportomkostninger i forbindelse med en transaktion blev undersøgt med henblik på anvendelse af de faktiske omkostninger, da omkostningerne var blevet beregnet på grundlag af et skøn på det foreløbige stadium i mangel af andre oplysninger.

(38) Derfor bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 39 og 40 i forordningen om midlertidig told, undtagen hvor de er korrigeret som beskrevet ovenfor.

d) *Dumpingmargen*

(39) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver enkelt varetype sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris for hver tilsvarende type.

(40) Efter revision af beregningerne fastsattes den endelige dumpingmargen til følgende udtrykt i procent af importprisen, cif, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

— ŽDB a.s.: 30,7 %.

(41) I mangel af nye oplysninger bekræftes metoden for fastsættelse af restdumpingmargenen i betragtning 43 i forordningen om midlertidig told. På dette grundlag er den endelige restdumpingmargen 47,1 %.

3. **Sydkorea**

a) *Normal værdi*

(42) I mangel af nye oplysninger om metoden for fastsættelse af den normale værdi bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 45-49 i forordningen om midlertidig told.

b) *Eksportpris*

(43) I mangel af nye oplysninger om metoden for fastsættelse af eksportprisen bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 50 i forordningen om midlertidig told.

c) *Sammenligning*

(44) I mangel af nye oplysninger om metoden for sammenligning bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 51-54 i forordningen om midlertidig told.

d) *Dumpingmargen*

(45) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver enkelt type af den pågældende vare sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris for hver tilsvarende type.

(46) Efter revision af beregningerne fastsættes de endelige dumpingmargener til følgende, udtrykt i procent af importprisen, cif, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

— Kiswire Ltd: 0 %

— Chung Woo Rope Co: 0 %

— DSR Wire Corp.: 0 %.

(47) I betragtning 57 i forordningen om midlertidig told blev det fastslået, at det sammenlignet med data fra Eurostat lod til, at de tre samarbejdsvillige eksporterende producenter tegnede sig for hele den sydkoreanske eksport til Fællesskabet af den pågældende

▼B

vare. Klageren hævdede, at sydkoreanske producenter, som ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, faktisk havde eksporteret til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, og krævede derfor, at der skulle indføres en resttold. Kommissionen kunne senere bekræfte, at mindst en ikke-samarbejdsvillig producent rent faktisk havde eksporteret til Fællesskabet i undersøgelsesperioden.

(48) Selv om samarbejdsniveauet var højt, konstateredes det, at en producent med vilje havde undladt at samarbejde, og restdumpingmargenen blev derfor fastsat som den højeste fastsatte dumpingmargen for samarbejdsvillige eksporterende producenters repræsentative transaktioner.

(49) Endelig blev der også igen beregnet en vejet gennemsnitlig dumpingmargen for Sydkorea. Med henblik herpå blev ikke-samarbejdsvillige eksportørers andel af eksporten til Fællesskabet fastsat i henhold til artikel 18 i grundforordningen. Der anvendtes data fra en tidligere procedure om samme vare. Det resulterede i en dumpingmargen for Sydkorea på under 2 % af importprisen, cif, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet. I henhold til artikel 9, stk. 3, i grundforordningen bør undersøgelsen vedrørende Sydkorea derfor afsluttes.

4. **Malaysia**

a) *Normal værdi*

(50) I mangel af nye oplysninger om metoden for fastsættelse af den normale værdi bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 59 og 60 i forordningen om midlertidig told.

b) *Eksportpris*

(51) I mangel af nye oplysninger om metoden for fastsættelse af eksportprisen bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 61 i forordningen om midlertidig told.

c) *Sammenligning*

(52) I mangel af nye oplysninger om metoden for sammenligning bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 62 og 63 i forordningen om midlertidig told.

d) *Dumpingmargen*

(53) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver enkelt type af den pågældende vare sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris for hver tilsvarende type.

(54) Efter revision af beregningerne fastsættes den endelige dumpingmargen til følgende udtrykt i procent af importprisen, cif, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

— Kiswire Sdn. Bhd.: 0 %.

(55) Klageren hævdede, at malaysiske producenter, som ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, kunne have eksporteret til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Da der ikke blev fremlagt beviser til støtte for påstanden, kunne Kommissionen ikke bekræfte, at ikke-samarbejdsvillige producenter faktisk havde eksporteret til Fællesskabet i undersøgelsesperioden.

(56) De foreløbige resultater i betragtning 66 i forordningen om midlertidig told bekræftes således. I overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, i grundforordningen bør undersøgelsen vedrørende Malaysia derfor afsluttes.

▼B

5. **Thailand**

a) *Normal værdi*

(57) I mangel af nye oplysninger om metoden for fastsættelse af den normale værdi bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 68 og 70 i forordningen om midlertidig told.

b) *Eksportpris*

(58) Den samarbejdsvillige eksporterende producent hævdede, at Kommissionen burde have anvendt data om fortjenstmargener, som er opnået af selskabets forbundne importører, da den skulle beregne eksportprisen i overensstemmelse med artikel 2, stk. 9, i grundforordningen. Producenten fremførte, at de forbundne importører også handlede som ikke-forbundne importører ved import af samme vare med oprindelse i tredjelande, og at fortjenstmargenerne i sådan handel burde anvendes.

(59) I henhold til artikel 2, stk. 9, i grundforordningen skal der imidlertid anvendes en rimelig fortjenstmargen til beregningen af eksportprisen. Det må bemærkes, at en af de pågældende forbundne importører ikke har nogen fortjeneste overhovedet, og at fortjenesten for den anden forbundne importør kun er 0,8 % af omsætningen. Sådanne fortjenstmargener kunne ikke anses for at være rimelige, navnlig i sammenligning med den fortjenstmargen, som samarbejdsvillige ikke-forbundne importører opnåede i en tidligere undersøgelse vedrørende samme vare.

(60) Det er desuden tvivlsomt, om fortjenstmargenen for en forbunden importør i dennes angivelige rolle som ikke-forbundet importør kan anses for at være pålidelig, da den efter al sandsynlighed vil være påvirket af salg til overførselspriser mellem forbundne parter.

(61) På baggrund af ovenstående bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 71 i forordningen om midlertidig told.

c) *Sammenligning*

(62) Den samarbejdsvillige producent hævdede, at den metode, som Kommissionen anvendte til justering af den normale værdi for typer, som den eksporterende producent havde foreslået som tilsvarende for at bringe dem på et sammenligneligt niveau med eksportprisen, ikke er korrekt, da den ud over forskellen i fremstillingsomkostninger omfatter et beløb for SA&G-omkostninger og for fortjeneste, som ikke burde være taget med.

(63) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, i grundforordningen svarer beløbet for justeringen af forskelle i »fysiske egenskaber« til et rimeligt skøn over forskellens markedsværdi. Følgelig kan et rimeligt skøn ikke begrænses til forskelle i fremstillingsomkostninger, men må også omfatte et rimeligt beløb for salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt for fortjeneste.

(64) På baggrund af ovenstående bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 72 og 73 i forordningen om midlertidig told.

d) *Dumpingmargen*

(65) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver enkelt type af den pågældende vare sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris for hver tilsvarende type.

(66) Efter revision af beregningerne fastsættes den endelige dumpingmargen til følgende udtrykt i procent af importprisen, cif, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

— Usha Siam Steel Industries Public Company Limited: 28,9 %.

▼B

(67) I mangel af nye oplysninger om den metode, der anvendtes til fastsættelse af restdumpingmargenen, bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 76 i forordningen om midlertidig told, og på dette grundlag er den endelige restdumpingmargen 42,8 %.

6. **Tyrkiet**

a) *Normal værdi og eksportpris*

(68) I mangel af nye oplysninger om den normale værdi og eksportprisen bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 78-80 i forordningen om midlertidig told.

b) *Sammenligning*

(69) Der blev fremlagt nye beviser med hensyn til den justering af den normale værdi, som en eksporterende producent krævede for en skat på 3 % betalt på importerede råmaterialer, der var indkøbt på udskudte betalingsvilkår, da denne skat ikke ville blive opkrævet for råmaterialer, der skal anvendes i fremstillingen af stålwirer, som senere eksporteres. Det blev til Kommissionens tilfredshed påvist, at skatten på 3 % blev betalt i de råmaterialer, som indgik i stålwirer, der solgtes på hjemmemarkedet, medens den ikke blev opkrævet i forbindelse med de råmaterialer, der indgik i stålwirer, når de eksporteredes til Fællesskabet. Kravet blev derfor godtaget.

(70) En eksporterende producent gentog sin anmodning om justering af den normale værdi for forskelle i handelsled, fordi hele eksporten til Fællesskabet fandt sted til detailhandlere, hvorimod varerne på hjemmemarkedet solgtes til både detailhandlere og endelige brugere. Nye forklaringer og beviser blev fremlagt i et forsøg på at fastslå, at denne eksporterende producent varetog forskellige funktioner i forbindelse med disse to distributionskanaler. Oplysningerne blev forelagt på et meget fremskredent stadium af undersøgelsen og var aldrig blevet nævnt før, selv om der var blevet stillet spørgsmål om forskelle i funktioner i forbindelse med endelige brugere og detailhandlere på hjemmemarkedet efter en gennemgang af besvarelsen af spørgeskemaet og igen under kontrolbesøget. I besvarelsen af spørgeskemaet, svaret på anmodningen om yderligere oplysninger og de forklaringer, der blev modtaget på stedet, blev prisforskellen udelukkende begrundet med, at detailhandlerne skulle videresælge varen og således ikke var i stand til at godtage priser på brugerniveau. Kommissionen efterprøvede igen, om der var en betydelig prisforskel ved at sammenligne de priser, der anvendtes over for endelige brugere og detailhandlere for samme type stålwirer og i samme måned på grund af den høje inflation i Tyrkiet i undersøgelsesperioden. Sammenligningen viste store prissvingninger inden for samme kategori af kunder på hjemmemarkedet, og det var ikke muligt at fastslå, at priserne til endelige brugere var betydeligt højere. Under disse omstændigheder afvises kravet, og de foreløbige resultater i betragtning 83 i forordningen om midlertidig told bekræftes.

(71) De foreløbige resultater i betragtning 81 og 83-88 i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor, undtagen hvor de er blevet korrigeret som beskrevet ovenfor.

c) *Dumpingmargen*

(72) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver enkelt type af den pågældende vare sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris for hver tilsvarende type.

(73) Efter revision af beregningerne fastsættes de endelige dumpingmargener til følgende udtrykt i procent af importprisen, cif, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

— Celik Halat ve Tel Sanayii A.S.: 55,2 %

▼B

— Has Celik ve Halat San Tic A.S.: 17,8 %.

(74) I mangel af nye oplysninger i denne forbindelse bekræftes metoden for fastsættelse af restdumpingmargenen i betragtning 91 i forordningen om midlertidig told. På dette grundlag blev den endelige restdumpingmargen fastsat på samme niveau som den højeste margen, der fastsattes for samarbejdsvillige selskaber, nemlig 55,2 %.

7. **Rusland**

a) *Generelle aspekter*

i) Analyse af markedsøkonomisk status

(75) I mangel af nye oplysninger i denne forbindelse bekræftes afgørelsen om, at en russisk eksporterende producent blev anset for ikke at udvise samarbejdsvilje i forbindelse med undersøgelsen. Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told fremsatte de samarbejdsvillige eksporterende producenter bemærkninger til afgørelsen om markedsøkonomisk status, idet de navnlig gentog bemærkninger, der allerede var fremsat tidligere efter offentliggørelsen af forslaget til afgørelse i forbindelse med anmodningerne om markedsøkonomisk status, som blev besvaret samtidig med at de foreløbige resultater blev offentliggjort. Det bør bemærkes, at da JSC ChSPZ allerede havde haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger efter offentliggørelsen af forslaget til afgørelse om markedsøkonomisk status, og da disse bemærkninger ikke indeholdt nye kendsgerninger eller betragtninger, som underkendte Kommissionens resultater, vil afgørelsen om markedsøkonomisk status fortsat være gældende under hele undersøgelsen i overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, litra c), i grundforordningen. Under alle omstændigheder ville de indsigelser, der blev gjort efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told, heller ikke kunne have påvirket afgørelsen om markedsøkonomisk status.

(76) Den samarbejdsvillige eksporterende producent fremførte tre væsentlige grunde til at anfægte, at selskabets anmodning om markedsøkonomisk status var blevet afvist: Selskabet hævdede, at i) dets lovmæssige forventninger, dets ret til forsvar og princippet om sund administration var blevet misligholdt, da fristen på tre måneder for afgørelsen af status ikke var blevet overholdt, ii) anmodningen om en fuldstændig besvarelse af spørgeskemaet vedrørende dumping (inklusive relevante data for fastsættelsen af den normale værdi) lagde en ekstra arbejdsbyrde på selskabet og iii) afgørelsen om markedsøkonomisk status var baseret på en fejlagtig fortolkning af artikel 2, stk. 7, litra c), i grundforordningen og en ukorrekt fortolkning eller analyse af ansøgerens faktiske situation. Navnlig udgjorde omkostninger, der var blevet identificeret som omkostninger, der ikke afspejlede markedsværdier i særlig grad, ikke større input i selskabets øjne; selskabet havde et klart sæt grundlæggende regnskabsforskrifter (nemlig forskrifter udarbejdet i henhold til russisk lovgivning); dets regnskabsforskrifter var i overensstemmelse med passende kontrollerede internationale regnskabsstandarder, og eksisterende forskelle mellem russiske og internationale regnskabsstandarder burde snarere føre til en justering eller en afstemning end til en afvisning af kravet om markedsøkonomisk status; betalinger via gældskompensation i undersøgelsesperioden havde blot været undtagelsesvise handlinger, som var blevet foretaget i overensstemmelse med reale markedsværdier, vedrørte små omkostningsfaktorer, som ikke havde tilknytning til den pågældende vare, og kunne ikke betegnes som bytte-/modhandel eller kompensationshandel.

(77) Det bestrides ikke, at Kommissionen ikke var i stand til at afslutte sin afgørelse om markedsøkonomisk status inden tre måneder efter iværksættelsen af undersøgelsen, men den gav selskabet meddelelse om resultaterne, så snart den kunne det i

▼B

overensstemmelse med principperne for sund administration. Selskabets ret til at forsvare sig og dets forventninger om, at det ville være i stand til at fremsætte bemærkninger til forslag og indgive relevante oplysninger med henblik på afgørelsen, var på ingen måde skadet, da det var blevet opfordret til at fremsætte sine synspunkter og modargumenter til den foreslåede afgørelse om markedsøkonomisk status og fik en rimelig frist dertil. Det var også blevet opfordret til at fremsætte bemærkninger til valget af et analogt land. Som nævnt ovenfor indeholdt de bemærkninger, der blev modtaget som svar på offentliggørelsen af afgørelsen om markedsøkonomisk status, ikke nye kendsgerninger eller betragtninger, som kunne underkende Kommissionens resultater.

(78) Det blev anset for at være ønskeligt at anmode om en fuldstændig besvarelse af spørgeskemaet for at sætte Kommissionen i stand til at fastsætte den normale værdi på grundlag af de oplysninger, som selskabet indgav, i det tilfælde at en markedsøkonomisk status var berettiget. Med hensyn til arbejdsbyrden i forbindelse med besvarelsen af spørgeskemaet burde nogle af de nødvendige oplysninger til besvarelsen også have været med i formularen angående markedsøkonomisk status. Under alle omstændigheder blev der taget behørigt hensyn til de særlige omstændigheder for selskabet, der to gange fik den oprindelige frist forlænget med en uge.

(79) I modsætning til selskabets redegørelser fremgik det faktisk af kontrolbesøget på stedet og de forklaringer, selskabet indgav, at omkostningerne ikke afspejlede markedsværdier i særlig grad for flere betydningsfulde inputs. Det er vigtigt at bemærke, at selskabet havde mere end et sæt regnskaber. Det forelagde i) regnskaber i USD udarbejdet i overensstemmelse med internationale regnskabsstandarder, men ikke kontrolleret, og ii) regnskaber kontrolleret i overensstemmelse med russiske standarder, som afveg fra godkendte internationale regnskabsstandarder. Selv om det var blevet anmodet om det flere gange, indsendte selskabet ikke nogen forklaring på, hvordan man kunne forene de afvigelser, der konstateredes mellem disse forskellige sæt regnskaber, og undlod således at bevise, at der fandtes ét sæt regnskabsforskrifter. Desuden blev der ikke forelagt beviser for, at regnskaberne var blevet passende kontrolleret i overensstemmelse med internationale regnskabsstandarder. I 1998-regnskaberne i USD blev det nævnt, at der fandtes adskillige »tresidige« transaktioner. Selskabet var ikke i stand til at forelægge sådanne regnskaber for 1999, således at det ville være muligt at fastslå, om denne praksis var ophørt i undersøgelsesperioden, og for en betydelig mængde transaktioner (afgifter for arealanvendelse i 1999, vand, dvs. generalomkostninger, som vedrører alle varer) konstaterede Kommissionen, at et andet selskab delvis havde foretaget betalingerne, eller at de var blevet ordnet indbyrdes, en praksis som selskabet selv indrømmede eksisterede.

ii) Valg af analogt land

(80) Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told satte klageren spørgsmålstegn ved valget af Sydkorea som analogt land i stedet for Tjekkiet. I indledningsmeddelelsen var det blevet overvejet at anvende sidstnævnte land (sammen med Brasilien) som et passende land med markedsøkonomi. Klageren hævdede, at valget af Sydkorea var til fordel for russiske eksporterende producenter som påvist i forskellen i foreløbige dumpingmargener mellem Rusland og Tjekkiet. Det forhold, at de tjekkiske og russiske producenters kataloger indeholder samme udvalg af stålwirer til salg på hjemmemarkedet og til eksport, ville også underkende ræsonnementet i betragtning 99 i forordningen om midlertidig told for ikke at vælge Tjekkiet.

(81) Alle interesserede parter fik rettidigt i løbet af undersøgelsen meddelelse om grunden til, at det var hensigten at vælge Sydkorea som et passende tredjeland med markedsøkonomi.

▼B

Der blev kun modtaget bemærkninger fra de berørte eksporterende producenter, som var enige i valget. Da der ikke blev gjort indsigelse, blev Sydkorea valgt som et passende analogt land. Det forhold, at de tjekkiske og russiske producenters kataloger indeholdt samme typer stålwirer, er ganske irrelevant i denne sag, da der kun var en lille overlapning mellem de typer stålwirer, som de russiske eksporterende producenter eksporterede til Fællesskabet, og de typer stålwirer, som den tjekkiske samarbejdsvillige eksporterende producent solgte på sit hjemmemarked i undersøgelsesperioden. Der blev ikke fremført andre argumenter, som kunne sætte spørgsmålstegn ved, om Sydkorea var et velegnet valg som analogt land.

(82) Under disse omstændigheder blev beslutningen om at anvende Sydkorea som et passende land med markedsøkonomi opretholdt.

iii) Individuel behandling

(83) I mangel af nye oplysninger om individuel behandling bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 101-105 i forordningen om midlertidig told.

b) *Normal værdi*

(84) Den samarbejdsvillige eksporterende producent fremførte, at selskabets dumpingmargen var blevet pustet uberettiget op, fordi der blev anvendt beregnede normale værdier. Selskabet foreslog at udvide anvendelsen af salgspriser på hjemmemarkedet, ved at der blev lempet ved nogle af de egenskaber, som var blevet anvendt til at definere de forskellige modeller og typer af stålwirer og på denne måde øge antallet af typer, der solgtes på det sydkoreanske marked, og som det er muligt at sammenligne med de typer, selskabet havde eksporteret til Fællesskabet.

(85) Ifølge artikel 2, stk. 7, litra a), i grundforordningen fastsættes den normale værdi ved indførsel fra lande som Rusland på grundlag af prisen eller den beregnede værdi i et tredjeland med markedsøkonomi, medmindre en eksporterende producent opfylder kriterierne i litra c) i samme bestemmelse. Det var derfor ikke muligt at imødekomme anmodningen.

(86) På baggrund af ovenstående bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 106 i forordningen om midlertidig told.

c) *Eksportpris*

(87) I mangel af nye oplysninger om eksportprisen bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 107 i forordningen om midlertidig told.

d) *Sammenligning*

(88) Den samarbejdsvillige eksporterende producent anfægtede, at omkostningerne i et analogt land anvendtes til fastsættelsen af justeringerne af eksportpriserne med hensyn til transportomkostninger og tilknyttede omkostninger (håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger). Selskabet fremførte, at dets egne omkostninger burde anvendes, da de betales til uafhængige speditører og forsikrere og derfor følger markedspriserne. En sådan fremgangsmåde ville også være i overensstemmelse med den fremgangsmåde, som Kommissionen anvendte med hensyn til justeringer for provision, emballerings- og kreditomkostninger. Alternativt anmodede den samarbejdsvillige eksporterende producent om en kontrol af justeringen for transportomkostninger, da selskabet fandt den urimelig.

(89) Anmodningen om, at justeringen blev baseret på den russiske eksporterende producents transportomkostninger og dermed forbundne omkostninger kunne ikke imødekommes. Denne producent blev ikke indrømmet markedsøkonomisk behandling.

▼B

Desuden blev der ikke fremlagt beviser for, at disse omkostninger afspejlede markedssignalerne. Justeringen for transportomkostninger blev baseret på oplysninger, der var indhentet og efterprøvet i det analoge land. Resultatet blev som ønsket kontrolleret igen og bekræftet.

(90) Efter ovenstående krav og på baggrund af konklusionerne i foregående stykke undersøgte Kommissionen på ny sin fremgangsmåde med hensyn til emballeringsomkostninger og foretog justeringen på grundlag af oplysninger fra producenten i det analoge land.

(91) Justeringerne af eksportpriserne for kreditomkostninger og provisioner blev ikke ændret, da det ikke-markedsøkonomiske miljø sandsynligvis ikke havde forvredet dem.

(92) De foreløbige resultater i betragtning 108 og 109 i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor, undtagen hvor de er blevet korrigeret som beskrevet ovenfor.

e) *Dumpingmargen*

(93) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver enkelt type af den pågældende vare sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris for hver tilsvarende type.

(94) Efter revision af beregningerne fastsættes den endelige dumpingmargen til følgende udtrykt i procent af importprisen, cif, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

— Cherepovetsky Staleprokatny Zavod: 36,1 %.

(95) I mangel af nye oplysninger i denne forbindelse bekræftes metoden til fastsættelse af restdumpingmargenen i betragtning 112 i forordningen om midlertidig told. På dette grundlag er den endelige restdumpingmargen 50,7 %.

D. **ERHVERVSGREN I FÆLLESSKABET**

(96) I mangel af nye oplysninger om erhvervsgrenen i Fællesskabet bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 114-120 i forordningen om midlertidig told.

E. **SKADE**

1. **Indhentning af oplysninger om skade**

(97) Flere interesserede parter var ikke enige i den metode, som Kommissionen anvendte med at anmode om oplysninger fra hele EF-erhvervsgrenen om den pågældende vare med hensyn til produktion, kapacitet, kapacitetsudnyttelse, salg, lagerbeholdninger og beskæftigelse og basere analysen af de resterende skadesindikatorer på en stikprøve af selskaber fra EF-erhvervsgrenen. De hævdede, at metoden ikke var tilstrækkelig til at opfylde Kommissionens forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 5, i grundforordningen.

(98) For at nå frem til sine foreløbige resultater foretog Kommissionen en evaluering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, som har indflydelse på erhvervsgrenens situation i overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, i grundforordningen, og anvendte metoden med stikprøver som beskrevet i artikel 17 i grundforordningen. Det var nødvendigt med stikprøver i betragtning af antallet af klagende/støttende EF-producenter og behovet for at begrænse undersøgelsen til et antal parter, som det med rimelighed var muligt at undersøge inden for den tid, der var til rådighed (en stikprøve af fem selskaber), hvilket er helt forenligt med bestemmelserne i artikel 3, stk. 5, i grundforordningen. Ingen interesserede parter anfægtede den udvalgte stikprøve eller dens repræsentativitet.

▼B

(99) På baggrund af ovenstående bekræftes metoden i betragtning 123-125 i forordningen om midlertidig told.

2. **Åbenbart forbrug i Fællesskabet**

(100) En interesseret part anfægtede redegørelsen i betragtning 128 om, at faldet i det åbenbare forbrug i 1999 kunne forklares med salg af lagerbeholdninger, som importører og forhandlere havde opbygget i 1998. Den pågældende hævdede, at grunden til faldet i det åbenbare forbrug var de beslutninger, som skibs- og fiskerisektorerne i Fællesskabet havde taget om at købe stålwirer i tredjelande uden toldbehandling i Fællesskabet, og at et vist antal importører havde besluttet at øge salget af stålwirer til off-shore olieplatforme uden for Fællesskabet for at undgå virkningerne af indførelsen af antidumpingforanstaltninger.

(101) For det første er det vigtigt at notere, at der ikke blev fremlagt beviser til støtte for denne påstand.

(102) For det andet må det nævnes, at det åbenbare forbrug, dvs. EF-producenternes salgsmængde og importmængden til Fællesskabet af varer med oprindelse i tredjelande, ikke nødvendigvis afspejler de berørte brugeres reelle forbrug.

(103) Endelig er det ikke sandsynligt, at fiskeri- og skibssektoren skulle træffe beslutning om køb af stålwirer efter deres ruter i betragtning af, at stålwirer udgør en lille procent af brugernes samlede omkostninger som konstateret i forbindelse med den tidligere undersøgelse.

(104) På baggrund af ovenstående bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 126-128 i forordningen om midlertidig told.

3. **Kumulativ vurdering af virkningerne af den pågældende import**

(105) I mangel af nye oplysninger om den kumulative vurdering af virkningerne af den pågældende import bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 129-132 i forordningen om midlertidig told.

4. **Import fra de pågældende lande**

a) *Dumpingimportens størrelse og markedsandel*

(106) Den thailandske eksporterende producent fremførte, at selskabets eksport til Fællesskabet var ganske ubetydelig i hele den undersøgte periode.

(107) Importen af stålwirer med oprindelse i Thailand udgjorde 1,5 % i 1999 og 2 % i undersøgelsesperioden og var derfor ikke ubetydelig i henhold til artikel 9, stk. 3, i grundforordningen. Den udgjorde endvidere 4,6 % af Fællesskabets import af den pågældende vare med oprindelse i tredjelande i 1999 og 6,5 % i undersøgelsesperioden og lå således over den tærskel på 3 %, der er fastlagt i WTO-aftalen vedrørende dumping.

(108) På baggrund af ovenstående bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 133 og 134 i forordningen om midlertidig told.

b) *Dumpingimportens priser*

i) Prisudvikling

(109) I mangel af nye oplysninger om prisudviklingen bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 135 i forordningen om midlertidig told.

ii) Prisunderbud

(110) En interesseret part erklærede, at den dobbelte valutaomregning som Kommissionen foretog — fra fakturaens valuta til eksport-

▼B

landets valuta og så til euro — var i strid med artikel 2.4.1 i WTO-aftalen vedrørende dumping.

(111) Det bør noteres, at artikel 2.4.1 i WTO-aftalen vedrørende dumping ikke er relevant i forbindelse med beregningen af prisunderbud, men kun i forbindelse med konstatering af dumping. For at undgå enhver unøjagtighed som følge af to valutaomregninger blev beregningerne for alle eksporterende producenter imidlertid revideret som ønsket. Cif-værdierne i den valuta, som de eksporterende producenter havde anvendt, blev omregnet direkte til euro efter de relevante kurser.

(112) En tyrkisk eksporterende producent fremførte, at justeringen for handelsled var baseret på et uhensigtsmæssigt valg af importør, fordi sidstnævnte hverken var en kunde af den eksporterende producent eller importør af stålwirer fra Tyrkiet. Selskabet hævdede, at justeringsniveauet var for lavt. Til støtte for denne påstand fremviste den eksporterende producent en prøve på salgsfakturaerne for visse typer stålwirer til en uafhængig importør i Fællesskabet og dennes salgsfakturaer til kunder i Fællesskabet. På et senere stadium blev den ikke-forbundne importørs regnskabsopgørelser også fremlagt til støtte for påstanden. Den margen, der fremkom, og som afspejlede den globale forskel mellem køb og videresalg, var højere end den margen, som Kommissionen anvendte på det foreløbige stadium.

(113) Det bør først bemærkes, at i mangel af dokumenterede oplysninger fra den eneste samarbejdsvillige ikke-forbundne importør blev de eksporterende producenters priser justeret for forskelle i handelsled på grundlag af de foreliggende oplysninger, dvs. oplysninger indgivet af en importørsammenslutning i Fællesskabet og dokumenteret ved beviser fremlagt af en af dens medlemmer. Det er vigtigt at bemærke, at Kommissionen allerede fra undersøgelsens start kontaktede den ikke-forbundne importør, som den tyrkiske eksporterende producent foreslog, men at den pågældende hverken besvarede spørgeskemaet eller indgav andre oplysninger. Importørsammenslutningen fik meddelelse om justeringen og gjorde ikke indsigelse. I justeringen blev der endvidere taget hensyn til alle relevante omkostninger, som afholdtes af ikke-forbundne importører mellem import og salg ab fabrik, og den afspejlede således ikke den globale margen mellem køb og videresalg som påstået af den tyrkiske eksporterende producent. På baggrund af ovenstående fastslås det, at justeringen på det foreløbige stadium nøjagtigt afspejler forskellene i handelsled. Anmodningen blev derfor afvist.

(114) Flere interesserede parter fremførte, at brudstyrken var en vigtig prisfører i modsætning til Kommissionens erklæring i betragtning 137 i forordningen om midlertidig told, og de anmodede om, at dette kriterium blev anvendt for at undgå oppustning af prisunderbudsmargenerne.

(115) Selv om analysen af brudstyrken type for type på virksomhedsniveau ikke viste et tydeligt prismønster, fremgik det af en sammenligning af de eksporterende producenters priser med EF-erhvervsgrenens priser, at brudstyrken var en faktor, som berørte priserne. Prisunderbuddet blev derfor beregnet på ny med inddragelse af brudstyrken som et kriterium for katalogisering af varen.

(116) På grundlag af metoden i betragtning 136-139 i forordningen om midlertidig told og under hensyn til ovennævnte ændringer og korrigeringer af kontorfejl er forskellen mellem priserne, udtrykt i procent af EF-erhvervsgrenens vejede gennemsnitlige pris (ab fabrik), dvs. prisunderbudsmargenen i nedenstående tabel.

Land	Selskab	Underbudsmargen (%)
Tjekkiet	ŽDB a.s.	24,1

▼B

Land	Selskab	Underbudsmargen (%)
Rusland	Cherepovetsky Staleprokatny Zavod	41,8
Thailand	Usha Siam Steel Industries Plc.	14,2
Tyrkiet	Celik Halat ve Tel Sanayii A.Ş.	16,4
	Has Celik ve Halat San Tic A.S.	27,0

5. **EF-erhvervsgrenens situation**

a) *Investeringer og mulighed for at tilvejebringe kapital*

(117) Flere interesserede parter fremførte, at virkningerne af investeringerne ikke kun kan betragtes i form af afskrivninger og betalte renteudgifter til finansiering af investeringen, men at analysen også burde omfatte kreditværdighed, goodwill og en costbenefitanalyse af anvendelsen af finansielle ressourcer.

(118) Analysen af kreditværdighed findes i betragtning 153 i forordningen om midlertidig told.

(119) Goodwill kan defineres som det overskydende beløb, der skal betales, når hele eller en del af en virksomhed skal erhverves som en »going concern«, ud over værdien af nettoaktivmassen, der ejes af virksomheden (erhvervet goodwill kapitaliseres som et aktiv). Som sådan ville der kun blive foretaget en analyse, hvis en nedskrivning af goodwill havde indflydelse på rentabiliteten, men det er ikke tilfældet.

(120) Endelig vil en costbenefitanalyse af EF-erhvervsgrenens investeringer, som går ud over analysen af investeringernes betydning for rentabiliteten, ligge uden for procedurens område.

(121) Samme interesserede parter oplyste, at Kommissionen i løbet af undersøgelsen i den tidligere antidumpingprocedure havde konstateret, at EF-erhvervsgrenens investeringer var steget betydeligt mellem 1994 og 1998, og at deres virkninger i form af afskrivninger og betalte renter i den betragtede periode også burde undersøges.

(122) Selv om afskrivningerne steg 9 % i den betragtede periode, faldt afskrivningen på fabrikker og maskiner faktisk 3 %, hvilket viser, at der ikke har været tale om for store investeringer, men at de var nødvendige for at erstatte gamle maskiner, som allerede var blevet skrevet helt ned. Tallene for afskrivning afspejler også afskrivningsafgifterne på investeringer fra før den betragtede periode. Som angivet i betragtning 152 i forordningen om midlertidig told har de stigende afskrivninger kun haft begrænsede virkninger for rentabiliteten.

(123) På baggrund af ovenstående bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 151-153 i forordningen om midlertidig told.

b) *Andre faktorer*

(124) I mangel af nye oplysninger om andre relevante skadesfaktorer bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 141-150 og 154-157 i forordningen om midlertidig told.

c) *Konklusion om skade*

(125) På grundlag af ovenstående bekræftes det, at EF-erhvervsgrenens situation stabiliseredes i undersøgelsesperioden efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger i 1999, men den var stadig svag: produktionen var fortsat nogenlunde stabil, kapacitetsudnyttelsen stagnerede og lagerbeholdningerne lå hele tiden stort set på samme niveau. Der var en beskeden stigning i salget fra 66 331 tons i 1999 til 67 671 tons i undersøgelsesperioden, men EF-

▼B

erhvervsgrenen øgede ikke sin markedsandel, selv om der var blevet genoprettet effektiv konkurrence fra de lande, der var underlagt antidumpingforanstaltninger. EF-erhvervsgrenens salgspriser lå også fortsat grundlæggende på samme niveau trods indførelsen af antidumpingforanstaltninger i 1999.

(126) Med hensyn til EF-erhvervsgrenens rentabilitet — den forbedredes ganske lidt fra et tab på 1,4 % til nulpunkt i den betragtede periode — lå den fortsat på et så lavt niveau, at det ikke er muligt at sikre EF-erhvervsgrenens levedygtighed på længere sigt.

(127) EF-erhvervsgrenen kan derfor næppe have draget fordel af indførelsen af antidumpingforanstaltninger i 1999 som følge af stigningen i importmængden fra de pågældende lande til priser, som udgjorde et betydeligt underbud i forhold til erhvervsgrenens priser.

(128) På baggrund af ovenstående bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 158-161 i forordningen om midlertidig told, dvs. at der er forvoldt EF-erhvervsgrenen væsentlig skade som omhandlet i artikel 3 i grundforordningen.

F. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

(129) Efter offentliggørelsen af de foreløbige resultater fremførte flere interesserede parter, at der ikke var nogen årsagssammenhæng mellem dumpingimporten og den skade, der forvoldtes EF-erhvervsgrenen, og at hvis der overhovedet forekom skade, skyldtes det en kombination af følgende faktorer: et fald i det åbenbare forbrug, selvpåført skade på grund af EF-erhvervsgrenens fejlslagne beslutninger om investeringer og produktionskapacitet og import fra andre tredjelande, også import af varer med oprindelse i Sydkorea og Malaysia, for hvilke der ikke blev konstateret dumping.

(130) Da der ikke blev indgivet nye oplysninger om de andre EF-producenters situation og udviklingen i priserne på råmaterialer, bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 172, 173 og 180-182 i forordningen om midlertidig told.

1. Udviklingen i det åbenbare forbrug

(131) Flere interesserede parter fremførte, at EF-erhvervsgrenens faldende salg og produktion fulgte tendensen i det åbenbare forbrug, hvilket viste, at sidstnævnte og ikke dumpingimporten fra de berørte lande var årsagen til den skade, der påførtes erhvervsgrenen.

(132) Angående udviklingen i det åbenbare forbrug er det nødvendigt at minde om resultaterne i betragtning 126-128 og 169-171 i forordningen om midlertidig told.

(133) Det åbenbare forbrug steg betydeligt i 1998 (9 %), men det var næsten ikke til fordel for EF-erhvervsgrenen (2 % stigning i salget til ikke-forbundne kunder i Fællesskabet), selv om de pågældende lande havde en stigning i eksporten til Fællesskabet på 42 % samme år på et tidspunkt, hvor der ikke fandtes antidumpingforanstaltninger. Den skarpe indskrænkning i det åbenbare forbrug i 1999 (– 14 %) faldt sammen med indførelsen af antidumpingforanstaltninger og berørte ikke de pågældende lande, som registrerede en yderligere stigning på 89 % i eksporten til Fællesskabet. Dette viser med al tydelighed, at det ikke er faldet i forbruget, der forvolder EF-erhvervsgrenen skade, men andre faktorer som den fortsatte høje stigning i dumpingimporten af varer med oprindelse i de berørte lande.

(134) På baggrund af ovenstående bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 169-171 i forordningen om midlertidig told.

▼B

2. **Selvpåført skade via fejlagtige beslutninger om investeringer**

(135) Flere interesserede parter fremførte, at EF-erhvervsgrenens lave rentabilitetsniveau i undersøgelsesperioden (0 %) skyldtes, at erhvervsgrenen havde truffet fejlagtige beslutninger om at øge investeringerne.

(136) Som allerede forklaret i betragtning 122 faldt afskrivningen på fabrikker og maskiner med 3 % i den betragtede periode, hvilket viser, at investeringerne ikke har været for store, men at de var nødvendige for at erstatte gamle maskiner, som allerede var skrevet helt ned. Investeringerne har tydeligvis øget kapaciteten, men det var nødvendigt at opretholde EF-erhvervsgrenens konkurrencedygtighed. Erhvervsgrenens lave rentabilitet er fortrinsvis resultatet af et mindre salg og det forhold, at den måtte bringe sine priser på linje med de lave priser på dumpingimporten af varer med oprindelse i de berørte lande.

(137) Samme interesserede parter hævdede også, at visse EF-producenter ikke bragte sig i konkurrenceposition igen, da de undlod at investere i ny produktionsteknologi, ikke fornyede sig med hensyn til forskning og udvikling i deres produktlinjer og ikke rationaliserede deres samlede transaktioner.

(138) Det konstateredes, at EF-erhvervsgrenen investerede i ny produktionsteknologi, og at den var i stand til at skabe fornyelse og rationalisere sine transaktioner. Angående det sidste punkt er det vigtigt at nævne omlægningen af mange EF-producenters fremstillings- og salgsaktiviteter.

(139) Det konkluderes derfor, at EF-erhvervsgrenens situation i undersøgelsesperioden ikke skyldes, at erhvervsgrenen havde truffet fejlagtige beslutninger angående investeringer.

3. **Import fra andre tredjelande**

(140) Med hensyn til andre tredjelande anmodede flere interesserede parter om, at der blev skabt sikkerhed for, at virkningerne af importen fra andre tredjelande ikke blev tilskrevet importen fra de berørte lande. De russiske producenter hævdede, at importen af varer med oprindelse i Rumænien ikke blot underbød EF-erhvervsgrenens priser, men også deres priser.

a) *Sydkorea og Malaysia*

(141) Der registreredes en betydelig stigning i importen fra Sydkorea og Malaysia i den betragtede periode (288 %), og markedsandelen øgedes fra 2,4 % i 1997 til 10 % i undersøgelsesperioden. Det konstateredes også, at alle priser underbød EF-erhvervsgrenens salgspriser i undersøgelsesperioden, med undtagelse af en sydkoreansk eksporterende producents.

(142) Selv om stigningen i importen af varer med oprindelse i de berørte lande var lavere i den betragtede periode (215 %), var markedsandelen i undersøgelsesperioden (10,8 %) fortsat højere end Sydkoreas og Malaysias. Den konstaterede globale prisunderbudsmargen for Sydkorea og Malaysia i undersøgelsesperioden var desuden betydeligt lavere end den, der konstateredes for de berørte lande.

(143) EF-erhvervsgrenen ville således efter al sandsynlighed have været i stand til at øge sit salg, hvis der ikke havde været dumpingimport fra de berørte lande, trods konkurrencen fra importen af varer med oprindelse i Sydkorea og Malaysia. Virkningerne af sidstnævnte var således ikke af en sådan art, at det kunne bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og EF-erhvervsgrenens situation.

b) *Andre tredjelande, undtagen Sydkorea og Malaysia*

(144) Salget af varer fra andre tredjelande end dem, der er inddraget i den nuværende undersøgelse, faldt 63 % i den betragtede

▼B

periode, navnlig på grund af faldet i importen fra lande, der er underlagt antidumpingforanstaltninger. Markedsandelen for andre tredjelande (undtagen de berørte lande, Sydkorea og Malaysia) faldt fra 24,6 % i 1997 til 9,7 % i undersøgelsesperioden. Blandt de lande, som interesserede parter nævnte som lande, der havde forvoldt EF-erhvervsgrenen skade, havde kun Polen og Rumænien en markedsandel på mindst 1 % i undersøgelsesperioden.

(145) Hvad Polen angår faldt markedsandelen i den betragtede periode fra 3,3 % til 2,9 %, og salgspriserne pr. kg steg 23 %. Det kan således ikke fremføres, at Polen bidrog til den væsentlige skade, der forvoldtes EF-erhvervsgrenen.

(146) Hvad Rumænien angår, lå markedsandelen stabilt i hele den betragtede periode (0,9 % i 1997, 1,1 % i 1998, 0,9 % i 1999 og 1 % i undersøgelsesperioden), samtidig med at importen af varer med oprindelse i landet steg 8 % fra 1 398 tons i 1997 til 1 510 tons i undersøgelsesperioden. I den betragtede periode, undtagen i 1998, var priserne pr. kg på rumænske stålwirer konsekvent højere end de russiske eksporterende producenters priser og konsekvent lavere end EF-erhvervsgrenens. I betragtning af Rumæniens stabile markedsandel (som var ganske ubetydelig i 1997 og 1999) kan det formodes, at virkningerne ikke var af en sådan art, at de kunne bryde årsagssammenhængen mellem den pågældende import og EF-erhvervsgrenens situation.

(147) På baggrund af ovenstående bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 174-179 i forordningen om midlertidig told.

4. **Konklusion**

(148) Det bekræftes, at selv om andre faktorer, navnlig importen af varer fra Sydkorea, Malaysia og Rumænien, kunne have haft negative virkninger for EF-erhvervsgrenens situation i undersøgelsesperioden, var disse ikke af en sådan art, at de kan bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og EF-erhvervsgrenens situation. Det konstateres således, at importen af varer fra de berørte lande særskilt betragtet har forvoldt EF-erhvervsgrenen væsentlig skade som beskrevet i betragtning 164-168 i forordningen om midlertidig told.

G. **FÆLLESSKABETS INTERESSER**

1. **Indhentning af oplysninger og Fællesskabets interesser**

(149) I mangel af nye oplysninger angående indhentningen af oplysninger og Fællesskabets interesser bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 186-196 i forordningen om midlertidig told.

2. **Leverandørindustriens interesser**

(150) En interesseret part hævdede, at indførelsen af foranstaltninger ville få negative virkninger for råvareleverandørerne, da Kommissionen ikke tog hensyn til de skadelige virkninger af gældende antidumpingforanstaltninger for situationen for valstrådleverandører, der eksporterer til producenter i tredjelande, som er underlagt foranstaltninger.

(151) Den eneste samarbejdsvillige leverandør af råmaterialer (stålwireproducent) oplyste, at indførelsen af foranstaltninger ville være til fordel for selskabet. Selskabet eksporterede også til tredjelande, herunder lande, der var omfattet af den tidligere og den nuværende undersøgelse. Ingen råvareleverandører anfægtede desuden konklusionerne om leverandørindustriens interesser i forordningen om midlertidig told.

(152) På baggrund af ovenstående bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 197-201 i forordningen om midlertidig told.

▼B

3. **Importørernes og forhandlernes interesser**

(153) En importørsammenslutning hævdede, at stålwirer var den vigtigste forretning for de fleste importører, og det har derfor stor betydning, at de kan opretholde en tilstrækkelig stor salgsmængde og således forblive levedygtige. Sammenslutningen hævdede endvidere, at EF-producenterne har deres egne integrerede distributionskanaler, og at de nægter at sælge gennem uafhængige forhandlere. Importørernes situation vil således blive stadig mere sårbar under hensyn til det antal lande, der er underlagt antidumpingforanstaltninger.

(154) For det første fremlagde parterne ikke nye oplysninger, som kunne ændre de foreløbige resultater.

(155) Det konstateredes også, at der fandtes alternative forsyningskilder, som ikke var underlagt foranstaltninger, herunder EF-erhvervsgrenen. Det er rigtigt, at mange EF-producenter har deres egne integrerede distributionskanaler, men af oplysningerne fra erhvervsgrenen fremgår det, at de også sælger til ikke-forbundne importører og forhandlere i Fællesskabet. Argumentet må derfor afvises.

(156) En anden interesseret part fremførte, at foranstaltninger ville afskaffe konkurrence fra import til fordel for sydkoreanske og malaysiske stålwirer, som ville oversvømme markedet i Fællesskabet. Dette ville yderligere skade EF-erhvervsgrenen, begrænse forsyningskilderne og være diskriminerende over for kunderne til stålwirer med oprindelse i de berørte lande.

(157) Selv om sydkoreanske og malaysiske eksporterende producenter sandsynligvis vil øge deres markedsandel, er det ikke sandsynligt, at de vil oversvømme markedet i Fællesskabet i betragtning af deres nuværende høje kapacitetsudnyttelse og det forhold, at det konstaterede prisunderbudsniveau for disse lande er lavere (eller nul i en sydkoreansk eksporterende producents tilfælde) end det, der konstateredes for de berørte lande. Hvad angår diskrimination, er det vigtigt at bemærke, at der ikke er tale om diskrimination, idet der ikke konstateredes dumping i forbindelse med importen fra Sydkorea og Malaysia, i modsætning til de andre berørte lande. Argumentet må derfor afvises.

(158) På baggrund af ovenstående bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 202-207 i forordningen om midlertidig told.

4. **Brugernes interesser**

(159) I mangel af nye oplysninger om brugernes interesser bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 208-211 i forordningen om midlertidig told.

5. **Konklusion om Fællesskabets interesser**

(160) I betragtning af ovenstående bekræftes de foreløbige resultater i betragtning 212-215 i forordningen om midlertidig told, dvs. at der under hensyn til Fællesskabets interesser ikke er nogen tvingende grund til ikke at indføre antidumpingforanstaltninger.

H. **ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER**

1. **Skadestærskel**

(161) På grundlag af metoden i betragtning 216-219 i forordningen om midlertidig told og under hensyn til ændringerne i betragtning 111 og 115 ovenfor og korrigeringen af kontorfejl blev de vejede gennemsnitlige eksportpriser for stålwirer sammenlignet med EF-producenternes salgspriser på markedet i Fællesskabet, justeret til at afspejle en fortjenstmargen på 5 %. Forskellen blev derefter udtrykt i procent af de eksporterende producenters eksportpriser, cif, frit Fællesskabets grænse.

▼B

2. **Endelige antidumpingforanstaltninger**

(162) På baggrund af ovenstående fastslås det, at der bør indføres en endelig antidumpingtold på samme niveau som de konstaterede dumpingmargener, undtagen for to selskaber — det ene i Thailand og det andet i Tyrkiet — for hvilke der indføres en told på samme niveau som skadesmargenen, der er lavere, i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, i grundforordningen.

Land	Selskab	Endelig told (%)
Tjekkiet	ŽDB a.s.	30,7
	Alle andre selskaber	47,1
Russland	Cherepovetsky Staleprokatny Zavod	36,1
	Alle andre selskaber	50,7
Thailand	Usha Siam Steel Industries Plc.	24,8
	Alle andre selskaber	42,8
Tyrkiet	Celik Halat ve Tel Sanayii A.Ş.	31,0
	Has Celik ve Halat San Tic A.S.	17,8
	Alle andre selskaber	31,0

3. **Afslutning af proceduren vedrørende Sydkorea og Malaysia uden indførelse af foranstaltninger**

(163) På baggrund af undersøgelsesresultaterne vedrørende Sydkorea og Malaysia, og da de konstaterede dumpingmargener for disse to lande ligger under den i artikel 9, stk. 3, i grundforordningen omhandlede tærskel på 2 %, bør proceduren afsluttes, uden at der indføres antidumpingforanstaltninger for import af den pågældende vare med oprindelse i Sydkorea og Malaysia. Proceduren vedrørende import fra disse lande er blevet afsluttet ved Kommissionens afgørelse 2001/602/EF af 26. juli 2001 om godtagelse af tilsagn afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af tovværk og kabler af jern og stål med oprindelse i Den Tjekkiske Republik, Republikken Korea, Malaysia, Rusland, Thailand og Tyrkiet og om afslutning af proceduren vedrørende importen af varer med oprindelse i Republikken Korea og Malaysia [1].

4. **Tilsagn**

(164) Tilsagn fra de eksporterende producenter i Tjekkiet og Tyrkiet blev godtaget på det foreløbige stadium. De fastsatte mindstepriser er blevet ændret, således at de afspejler de endelige resultater af undersøgelsen.

(165) Efter offentliggørelsen af de foreløbige resultater afgav eksporterende producenter i Rusland og Thailand pristilsagn i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i grundforordningen. De har derved indvilget i at sælge den pågældende vare til eller over en pris, der fjerner de skadelige virkninger af dumping. Selskaberne vil også give Kommissionen regelmæssige og detaljerede oplysninger om deres eksport til Fællesskabet, således at Kommissionen kan overvåge tilsagnene effektivt. Desuden betyder varens karakter, selskabernes struktur og deres salgs-

[1] Se side 47 i denne Tidende.

▼B

mønstre, at risikoen for omgåelse af tilsagnene er meget begrænset.

(166) Tilsagnene anses derfor for at kunne godtages, og de pågældende selskaber er blevet underrettet om de væsentligste kendsgerninger, betragtninger og forpligtelser, der ligger til grund for godtagelsen.

(167) For yderligere at gøre det muligt for Kommissionen at overvåge effektivt, om selskaberne overholder deres tilsagn, når der fremlægges en anmodning om overgang til fri omsætning for de relevante toldmyndigheder, er fritagelsen for antidumpingtolden betinget af, at der fremlægges en handelsfaktura, som mindst indeholder de oplysninger, der er anført i bilaget. Disse oplysninger er også nødvendige for, at toldmyndighederne med tilstrækkelig grad af nøjagtighed kan afgøre, om forsendelserne svarer til handelsdokumenterne. Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, eller hvis den ikke svarer til den vare, der frembydes for toldmyndighederne, skal antidumpingtolden betales med den relevante sats.

(168) Det skal bemærkes, at hvis tilsagnet misligholdes, trækkes tilbage eller formodes misligholdt, kan der indføres en antidumpingtold i henhold til artikel 8, stk. 9 og 10, i grundforordningen.

(169) Endvidere vil undersøgelsen af spørgsmålet om dumping, skade og Fællesskabets interesser blive fuldført i overensstemmelse med artikel 8, stk. 6, i grundforordningen for så vidt angår de berørte lande, selv om der er godtaget tilsagn i løbet af undersøgelsen. De tilsagn, der blev afgivet af to eksporterende producenter i Thailand og Rusland, blev godtaget ved afgørelse 2001/602/EF —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af tovværk og kabler af jern og stål, herunder lukkede tove, undtagen tovværk og kabler af rustfrit stål, med største tværmål over 3 mm, forsynet eller ikke forsynet med kroge eller andet tilbehør, henhørende under KN-kode 7312 10 82, 7312 10 84, 7312 10 86, 7312 10 88 og 7312 10 99 og med oprindelse i Tjekkiet, Rusland, Thailand og Tyrkiet.

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer med oprindelse i:

Land	Toldsats (%)	Taric-tillægskode
Tjekkiet	47,1	A999
Rusland	50,7	A999
Thailand	42,8	A999
Tyrkiet	31,0	A999

3. Disse satser finder ikke anvendelse på varer, der er fremstillet af nedenfor anførte selskaber, for hvilke der gælder følgende antidumpingtold:

Land	Selskab	Toldsats (%)	Taric-tillægskode
Tjekkiet	ŽDB a.s. Bezručova 300, 735 93 Bohumín, Tjekkiet	30,7	A216

▼B

Land	Selskab	Toldsats (%)	Taric-tillægs-kode
Rusland	Open Joint Stock Company Cherepovetsky Staleprokatny Zavod Russland, 162600 Cherepovets, Vologada Region, ul. 50-letia Oktiabria, 1/33	36,1	A217
Thailand	Usha Siam Steel Ind. Public Company Ltd. 888/116 Mahatun Plaza Building, Ploenchit Road, Bangkok 10330 , Thailand	24,8	A218
Tyrkiet	Celik Halat ve Tel Sanayii A.Ş. Fahrettın Kerım Gokaı Cad. No 14 Denızcıler iş Merkezı A. Blok Kat. 1	31,0	A219
	Has Çelik ve Halat Sanayi Ticaret A.S. Hacilar Yolu 8. Km Kayseri Tyrkiet	17,8	A220

4. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er angivet.

Artikel 2

1. Import af varer under en af følgende Taric-tillægskoder, som er fremstillet og eksporteret direkte (dvs. faktureret og sendt) af et af nedennævnte selskaber til et selskab i Fællesskabet, der handler som importør, undtages fra den ved artikel 1 indførte antidumpingtold, forudsat at varerne er importeret i overensstemmelse med stk. 2.

▼M1

Land	Selskab	Taric-tillægskode
Den Tjekkiske Republik	ŽDB a.s. Bezruova 300, 73593 Bohumín Czech Republic	A216
Rusland	Open Joint Stock Company Cherepovetsky Staleprokanty Zavod, Russia, 162600 Cherepovets, Vologda Region, ul. 50-letia Oktiabria, 1/33	A217
Thailand	Usha Siam Steel Ind. Public Company Limited 888/116 Mahatun Plaza Building Ploenchit Road, Bangkok 10330 , Thailand	A218
Tyrkiet	Has Çelik ve Halat Sanayi Ticaret AS Hacilar Yolu 8.Km Kayseri Turkiye	A220

▼B

2. Den i stk. 1 omhandlede import er undtaget fra tolden, forudsat at:

a) der ved forelæggelsen af erklæringen om overgang til fri omsætning frembydes en handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder, som mindst indeholder de i bilaget angivne oplysninger, og

b) de varer, der er angivet og frembudt for toldmyndighederne, nøjagtigt svarer til varebeskrivelsen i handelsfakturaen.

Artikel 3

1. Hvad angår import af den i artikel 1, stk. 1, beskrevne vare med oprindelse i Tjekkiet, Thailand og Tyrkiet, opkræves de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold indført ved

▼B

forordning (EF) nr. 230/2001, med en sats svarende til den endelige told. Beløb, der er stillet som sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives.

2. Hvad angår import af den i artikel 1, stk. 1, beskrevne vare med oprindelse i Rusland, opkræves de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold indført ved forordning (EF) nr. 230/2001, med en sats svarende til den midlertidige told.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG

Nødvendige oplysninger i handelsfakturaer, der ledsager varer solgt i henhold til et tilsagn

1. Titel »HANDELSFAKTURA, DER LEDSAGER VARER I FORBINDELSE MED ET TILSAGN«.
2. Navnet på det i artikel 2, stk. 1, nævnte selskab, der udsteder handelsfakturaen.
3. Handelsfakturaens nummer.
4. Udstedelsesdato.
5. Den Taric-tillægskode, under hvilken de af fakturaen omfattede varer kan toldbehandles ved Fællesskabets grænse.
6. En nøjagtig varebeskrivelse, herunder:
   - — varekodenummeret (som fastsat i det tilsagn, der er afgivet af den pågældende eksporterende producent)
   - — antal strenge, antallet af ståltråde i en streng, arten af sammensnoningen af ståltråde i en streng (f.eks. standard, seale, warrington osv.); tovets egenskaber (rotationsresistens, komprimering osv.)
   - — selskabets varekodenummer (hvis et sådant findes)
   - — KN-kode
   - — mængde (i kg samt længde)
7. En beskrivelse af salgsbetingelserne, herunder:
   - — pris pr. kg
   - — betalingsbetingelser
   - — leveringsbetingelser
   - — samlede rabatter og nedslag.
8. Navnet på det selskab, der handler som importør, og til hvilket fakturaen er udstedt direkte af selskabet.
9. Navnet på den funktionær i selskabet, der har udstedt fakturaen og følgende undertegnede erklæring:

   »Undertegnede bekræfter, at salget til direkte eksport til Det Europæiske Fællesskab af de varer, der er omfattet af denne faktura, finder sted inden for rammerne af og i henhold til det tilsagn, der er afgivet af … [selskabets navn], og som Europa-Kommissionen har godtaget ved afgørelse 2001/602/EF. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.«